

واز مهن لول دوا هموو نو بت: اللهم أعني على ذكرك وشكرك وحسن عبادتك

له موعازی کوری جه به له وه -رهزای خوی لیبت- ده لیت: پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- دهستی گرتم
وفه رموی: «ئهی موعاز، والله، من توم خوش ده ویت»، ههروهها فهرمووی: «ئاموژگاریت ده کهم ئهی موعاز،
واز مهینه له وهی که له دوی هموو نو تیزیک بلیت: (اللَّهُمَّ أَعْنِي عَلَى ذِكْرِكَ وَشُكْرِكَ وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ) واته:
(ئهی خودایه! یارمه تیم بده له سهر زیکر ویاد کردنت، وسوپاس کردنت، وپه رستنت به شیوه به کی پرک
»(وجوان

[صه حجه]

پیغمبر -صلی الله علیه وسلم- دهستی موعازی گرت -رهزای خوی لیبت-، وپی فهرموو: والله من توم
خوشده ویت، وئاموژگاریت ده کهم ئهی موعاز؛ واز مهینه له وهی له پاش هموو نو تیزیک بلیت: (اللَّهُمَّ أَعْنِي عَلَى
ذِكْرِكَ: ئهی خودایه! یارمه تیم بده له سهر زیکر ویاد کردنت)؛ له هموو قسه وکرده وهیه که بیته هوی نزیکیوونه وه
له گوپرایه لی په روه ردگار. (وَشُكْرِكَ: وسوپاس کردنت)؛ به به خشین نیعمه ته کان و دوور خستنه وهی ناره حه تیه کان.
(وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ: وپه رستنت به شیوه به کی پرک وجوان)؛ به دلسوزی بو الله و شوپنکه وتنی پیغمبر -صلی الله علیه
وسلم-

<https://www.sunnah.global/hadeeth/ku/show/3518>

